

lavet om, og så komme med nogle bud på det. Derfor har vi fra forespørgernes side fremsat et forslag om motiveret dagsorden, og når fru Grete Schødts ikke tilsluttede sig det – men det kan hun jo nå at gøre endnu – går jeg ud fra, at der er nogle andre bud på det, medmindre alle problemer er løst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Indimellem er der nogle politiske spørgsmål, hvor befolkningen og politikerne helt afgjort deler opfattelse, og jeg tror, vi lige præcis er i gang med et af dem.

Rundt omkring til møder i forsamlingshuse, eller hvor der ellers afholdes politiske debatter, tror jeg, der er ét bestemt emne, alle politiske partier bliver spurgt om: Hvorfor sikrer I ikke flere ressourcer til ældreområdet? Og uanset politisk farve vil det nok være svært at sidde og forklare, at vi har et system, hvor der er nogle huller, som ingen af os har lyst til at forsvare.

Jeg vil godt kvittere for Socialdemokratiets ordførertale og sige, at det er lidt ærgerligt, at vi får kataloget over gode gerninger gennem de sidste 3 år. Det forholder sig ikke til dybden i denne debat, det forholder sig ikke til det reelle problem, nemlig at den undersøgelse, Socialforskningsinstituttet lige har lavet om de 80-100-årige, viser, at 40 pct. af de ældre – der ikke har for vane at beklage sig – er utilfredse med den hjælp, de får i dag.

Ventelisterne for dem, der venter på en plejehjemsplads, er lige så lange, som de var for 3 år siden, og der er lige så mange ubehandlede, der venter på sygehuset. Humlen er også – og det er måske grunden til, at Venstre og De Konservative indtil nu har været meget stillfærdige i debatten – at hvis man vil gøre noget ved det, er det noget, der koster penge. Hvis vi vil gøre noget reelt ved de manglende plejehjemspladser, ved vi jo godt, at det koster penge, og det er det alvorlige tema i debatten.

Det trøstende er svaret på spørgsmålet, om folk godt vil betale for det. Der foreligger to nyere undersøgelser, den ene fra Amternes & Kommunernes Forskningsinstitut, den anden fra Jørn Goul Andersen i Aalborg. Begge steder svarer tre fjerdedele af de adspurgte, at de ikke alene er villige til at betale det, de betaler i dag, men oven i købet godt vil betale mere for at sikre forbedrede forhold på ældreområdet, dvs. på plejehjems- og hjemmehjælpsområdet.

Hvorfor tager politikerne ikke imod den fremstrakte hånd? Hvorfor beslutter vi ikke her i Folketinget, f.eks. med en dagsorden, at vi ikke kun vil diskutere de små krusninger og de små hjørner, der er gode nok og fine nok, men én gang for alle vil tage fat på grundproblemet, nemlig at der mangler ansatte, at der mangler hænder? Al sniksnak udenom er og forbliver sniksnak, og i en situation med 280.000 registrerede ledige er det i øvrigt oplagt, at det er muligt at lave noget, der både er et uddannelsesprogram og sikrer ansættelse i et fornuftigt og gavnligt stykke arbejde.

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Først vil jeg godt sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg aldeles ikke er vendt rundt på nogen som helst tallerken, men bare kan konstatere de faktiske forhold, det, der er sket. Det var det, min ordførertale indeholdt; jeg konstaterede blot det, vi var enige om at tage fat på i 1991, og som vi stort set har indfriet.

Så vil jeg godt knytte en kommentar til det, debatten egentlig skulle handle om, nemlig de svageste ældre, der ikke har det så godt. Jeg sagde faktisk også i min ordførertale, at det største problem, vi står over for i øjeblikket, er mangel på personale. Fordi man ser scener i Fak2eren med ældre enlige i egne hjem, må man ikke tro, at de alle sammen ønsker at komme på plejehjem, for så tager man fejl. Det er nemlig ikke rigtigt.

Men der er et problem på personaleområdet, og det erkender vi. Derfor har vi en målsætning om at skabe et arbejdsmiljø, der kan medvirke til, at flere vil søge job inden for ældresektoren.

Så vil jeg godt spørge hr. Villy Søvnald: Hvordan kunne SF forestille sig at den meget store ladeport, man åbner i dagsordenens første punkt, skulle finansieres? Det synes jeg hr. Villy Søvnald skylder at sige noget om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til fru Grete Schødts: Det er ikke et spørgsmål om at konstatere de faktiske forhold for de ældre. I sammenligning med den 25. april 1991 har de svageste ældre rent faktisk fået det endnu ringere, end da fru Grete Schødts den dag stod på denne talerstol og kæmpede for, at de skulle få det bedre. De faktiske forhold er, at der mangler flere plejehjemspladser i dag, end der gjorde i 1991. De faktiske forhold er, at hjemme-